

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

Datum 18. 6. 2012

Skupina divadla DHNP

Vaše jméno Michaela Malčíková (přepis), Lukáš Kubina (rozhovor)

Demografické údaje o respondentovi

Věk

28

Pohlaví

muž

Studium

VŠ

Povolání

Poznámky

Věk?

28.

Vzdělání?

Vysokoškolské.

Zaměstnání?

(pozn. přepisovatelky: to jsem opravdu nerozuměla)

Jsi z Brna? A teď tu bydlíš?

Ano, teď tu bydlím.

Jak tady trávíš volný čas?

Tak různě, po hospodách, na bytě a občas to divadlo a vůbec jako kultura, chodím na koncerty a tak různě.

Koncerty jaké?

Od rocku až po jazz.

Jak často chodíš?

Tak 3 do měsíce dám určitě.

Kino?

Moc ne no. Ale filmy sleduju.

Máš nějaký oblíbený žánr nebo něco?

Žánr ani ne, buď se mi to líbí nebo nelíbí.

Knížky

Knížky jo, ale já to třídím občas. Vzhledem k tomu, že na doktorátu, si člověk články, publikace jako bere podle zájmu. Takže když jdu na koncert, nestihnu se doma podívat na film, že. Knížku si někdo přečte i v šalině. Spíš, když je víc čas, donesu si domů stoh knížek a čtu si, že jo.

Výtvarný umění?

Jo, taky.

Do galerií chodíš?

Jo, chodím.

Tady někde v Brně?

Kamarádi mají galerii, tak tam vždycky někoho vytáhnu, ať se jdou podívat, že tam něco začíná.

A chodíš na tyhle akce s někým?

Tak snažím se. Na koncert půjdu sám, ale jako do divadla většinou s někým. A když jdu na vernisáž nebo tak, tak se snažím někoho vytáhnout. Na druhou stranu, když se člověk pohybuje po tom Brně, není to velké město, tak většinou někoho známého potkám. Ale tak snažím se někoho vytáhnout.

Do divadla chodíš v Brně jak často?

Tak asi jako jednou za měsíc stoprocentně.

Preferuješ nějaká divadla tady?

No to se nedá říct, no. Já si spíš vybírám jako když má člověk volný večer, tak se mrkne prostě, co

je. A někdy máš prostě preferenci, na co chceš jít a tak se díváš, jestli to třeba zrovna hrajou nebo ne. Ale že bych preferoval přímo divadlo, spíš je to na doporučení od někoho. Nebo co si kde přečtu.

Dá se říct, že chodíš do nějakého divadla častěji?

No tak relativně sem jako do Husy celkem jsem chodíval častěji. Ale většinou jsem si vždycky navybíral.

Podle čeho si vybíráš ty představení?

No jak kdy. Většinou asi reference, když mám od někoho, že to chválí. Nebo třeba Husa, když dávali Dostojevského, kterého jsem četl a mám ho rád, a tak jsem se na něco z toho šel podívat nebo takhle. Potom taky jakože podle režisérů.

A tak koho z těch režisérů?

Tak Pitínský kdysi tady dělal. Teď Hordubala. Ten, co tady dělal Hamleta, Mikulášek. Tak ten taky, tak to jsou takový profláklý jména a jako většinou to stojí za to ty věci.

Sleduješ třeba jejich práci i mimo Provázek?

Tak když už jsme začali s tou demografií, tak nejbliž mám Hradiště a tam jsem chodíval ze střední školy. A tak člověk to vidí. Já nejsem moc příznivec dívat se na divadlo v televizi, ale když to běželo na Čtdvojce a měl jsem možnost mít zaplout televizi v sobotu večer, když to běžovalo, tak jako jo, občas. Zaregistruju, co člověk dělá aspoň v tom divadle.

A tak sleduješ v televizi nějaké ty kulturní pořady? Divadlo žije a tak dál.

Ne pravidelně, jako spíš, že se ti známi jako taky pohybují kolem toho divadla, tak se někdo čas od času někde ukáže, tak už sleduju třeba celý ten díl. Ale ne jakože cíleně, že bych to sledoval, to spíš ne. Ale i bez toho, aniž by někdo dával odkaz, tak se podívám.

A jiná média než televize, co se týče té kultury?

No tak recenze v RozRazilu online asi. Ale tak ta televize, to je to médium a internet teďka, já sice televizi doma nemám. Takže v tom RozRazilu vesměs jako něco si přečtu.

Vybíráš si třeba autory, kritiky?

Jsmo si bavili, že znám Martina, ale že se spíš podívám, co je novýho, musí se to jako proklikat, co mě zajímá. Pokud je nějaký festival nebo něco malýho, co se událo, třeba dělali Jamáci někde v Martě, pokud bych to řadil podle preferencí, takže člověk se k tomu dostává různou cestou, někdy náhodou.

Z jakého důvodu teda čteš recenze?

Tak já si jako rád dělám takový komplexní pohled na věc jakože. Prostě je to o tom, že člověk si přečte anotaci a řekne si, že to bude super a pak tam přijde a nestačí se divit. Člověk kolikrát napíše dobře anotaci, kolikrát napíše dobře i recenzi, ale nenechám se tím moc ovlivňovat. Jen se snažím něco dozvědět navrch.

A polemizuješ? Stalo se ti?

Jak v čem. Mně přijde, že některé recenze, co jsou na RozRazilu, že jsou takový, že jo jednostranně zaměřený, že to je psaný, že to je celý špatně, ale já se snažím vycházet víc z toho divadla. Líbí se mi trochu něco jinýho, baví mě něco jinýho, některé věci mě nenadchly. Když člověka třeba něco nadchlo, už to tady viděl třeba za poslední dobu pětkrát a znechutí ho to, víš jak a je potom naštvaný, že je to řemeslně, musí to diváka táhnout, někdo se snaží prezentovat svoje myšlenky.

Preferuješ třeba žánr divadla?

Tak to já asi nevím. Sejde na tom, to je pokud si vybírám jako vyloženě dílo, který znám, tak vlastně jak to je žánrově udělaný, tak na to ??? ??? Jako od každého trochu, jako když si vybírám. Tak já jsem byl teďka na sitespecific a teď se s tím jako roztrhl pytel. Byly tady snad tři, byl jsem na Výpustku, byl jsem na tom, co dělá d'Epogue a jako vlastně jsem zvědavý, jdu se podívat. Je to zajímavý, že se na to člověk podívá jinak. Jako D'Epogue mi připadne, že už pracují delší dobu a jako dělají s tím různě. Třeba to poslední, co dělali na tom Lužáneckým bazénu se mi celkem líbilo, protože to už mi přijde, že jsou spolu nějak už sžití za tu dobu, co dělají. Onehdy jsem se šel podívat čistě jako říkám, když už nic, jsou to jako luxusní představení. Jako z tohoto žánru jsem byl celkem nadšený.

Ovlivňuje tě třeba, jaký jsi měl den?

No jo. To jak jsem říkal. Třeba v tom Výpustku jsem říkal: Jejda, tohle téma to už je takový, že se furt řeší. Na druhou stranu jsem si říkal, že na takovém rozhraní mezi prací a studiem taková ta krize mezi dětstvím a nějakého toho reálného dospělého světa, si říkám, to je všude, ale nevím, jestli mě to tak zlomilo, ale byl jsem nadšený.

Proč vlastně chodíš do divadla?

Jak ses na začátku ptal, jak trávím volný čas. Mě divadlo prakticky baví, ale je to forma sdělení myšlenky, ale zároveň forma zábavy. Jistěže to nemusí být velice chytrý, ale musí tě to bavit, něco se ti tím sděluje. V divadle ti to sděluje režisér, podle toho, co si vybere. Zároveň, pokud je to kvalitně udělaný, tak to vy o tom víte víc jako z divadelního hlediska. Člověk prostě stejně jako ve filmu, který se prostě posouvá, tak i v tom divadle se hodí tam občas nějaký vtípek, aby tam ten divák neusnul, ale aby měl i ten prostor, stejně vždycky musí diváka naplnit nějakým ???, ve filmu se to dělá střihem, že jo a na divadle je to úplně jinak.

Ale je to věc času, divadlo mě vždycky bavilo i jako na té střední jsem jezdíval do divadla, když se jezdívalo. Já nevím, člověk byl nadšený, že jde na něco jiného, ale tady už si člověk může vybírat.

Vybavíš si nějaký první velký zážitek?

To jsme jezdívali asi do toho Slováckého divadla v Uherském Hradišti. Jezdilo se na různé věci. To vím, že sestra, která byla starší furt brblala, jako od Čapka Ze života hmyzu prostě je nuda, je to dětská povinná četba. Ale to divadlo je takový taky, že se člověk podívá radši na film, než si přečte knížku, když si píše čtenářský deník. A tak jako si myslím, že když jsme tehdy jezdívali do toho Hradiště, tak to bylo takový dobrý, ale jestli bych si vzpomněl na něco. Ale jak říkám, Ze života hmyzu, to se mi líbilo tehdy. To si myslím, že i scény byly tehdy jako dobrý, tam je to jako taková baňka, taky tam byla nějaká pyramida, ta scénografie v té době, když člověk vidí prostě někde maximálně u nás, když jsem prostě prakticky z takové větší vesnice, tak u nás nějakí ochotníci dělají divadlo pořád na stejné scéně. Tady to prostě hromadu lidí pobouří. Ale mně to spíš jako nadchlo, možná i jako to výtvarné pojetí, no sbíhá se to všechno. Není to jenom o tom nápadu. Jako pro mě tu podstatnou část toho divadelního představení je ta nosná myšlenka, která v tom má být. Ale pokud hrají komedii, člověk si tam má ulevit, zasmát, je to prostě jenom zábava, jako taky to beru, to je zas jako někde jinde.

To je super, že tě zaujala ta výtvarná stránka.

No tak to je teďka, to můžu říct, že si vybavuju třeba scénu tady z toho, bylo to jako vtipný, protože to mělo být jako pro ty výpravy z těch škol, ale zároveň se s tím nepárali, že to nebylo vyloženě jakoby pro děti, říkám, tak osmáci, deváťáci.

A potom teda nějaký zážitek, který tě nějak ovlivnil, nebo řekl bys, že ho máš v paměti tady z Husy?

(přemýšlí) (smích) Já sem tady toho zas tolik moc neviděl. Ale já myslím, že ti Dostojevští byli dělaní do těla. Jako viděl jsem hlavně Idiota, ale myslím, že jako jsem viděl i jak to bylo natočený na tom ČTčku. Ale bylo to pojatý jako takový velkolepý představení. Mohutný. Nedá se říct, že ten

Dostojevský není nějak napitý téma myšlenkami a zároveň je to v tom, jsou výpravné filmy a člověka to dostane, jak ta výprava a přitom většinou ten příběh je tam jednoduchý, že jo. A ten Dostojevský člověk si čte knížku a je nadšený, jak se to tam děje a tady to má zhuťnělé do dvou tří hodin.

A právě nějaký pocit bys byl schopný popsat, co z toho máš potom, když třeba vidíš nějaký dobrý představení?

To je takový to, jakože člověk má tendenci ... To třeba říkal kamarád po dobrém filmu „Já mám rád, když potom odcházím a mlčím a jako jsem klidný, ale mlčím a až pak mám tendenci mluvit s téma ostatníma, co na tom byli.“ Že to ta hlava jako zpracovává ještě dlouho potom a je to takový, že jdeš a pořád ti to tam běží a občas docvakávají některé věci, které předtím nedocvakly.

Takže se ti stává, že jako delší dobu přemýšlíš?

To jako jo no. No co můžu dělat. Teďka toho člověk vidí jako prostě když jde čtyřikrát za rok, pětkrát za rok do té Husy na nějaký představení. Ale to vím, že tady jsem poprvé viděl Labyrint světa a lusthaus srdce a to jsme nebyli se střední. A to mě dostalo, že jsme vlastně, jako já jsem na divadlo zvyklý, ale že člověk tam byl vtažený do toho děje. Já myslím, že ten Leoš je tak teď taky tak udělaný a prostě procházejí ti lidi kolem a všude se to děje a musí se dívat kde. A když člověk sedí jinde, tak se to děje tam. Ale já si myslím, že v tom Labyrintu světa to bylo stejné. To bylo tak. A na to bych úplně zapomněl, kdybych nevzpomínal ...

Tak chodíš sem do Husy a ještě v kterých divadlech kromě té?

Chodíval jsem do HaDivala, ale musím přiznat, že jsem tam teď delší dobu nebyl. Teďka se těším jako do Reduty, tam půjdeme s přítelkou na Korespondenci. Člověk se až tak jako často nedostane. Prostě říkám, vybereš si představení a prostě nemáš zrovna čas, a pak jdu jednou za měsíc, to samé Radúze a Mahulenu a to je taky, že chodíš na konkrétní lidi, dělají to Skutři, má to být zajímavý, všichni o tom kolem tebe mluvili, vůbec nevím, jaký to je. Třeba se mi to nemusí líbit a třeba ostatním jo. Ale dám jako na to doporučení dejme tomu. Chodil jsem i do 7 a půlky hodně, to mě bavilo, ale to taky jakoby bylo to téma, co jsme se bavili na začátku o těch filmech. Bergmana nemám rád, že jo a oni dělali něco vlastně Sedmou pečeť míchanou vlastně s nějakýma jeho příběhama jako režiséra. Takže různě jako divadla.

Myslíš si, že má Provázek nějaký specifikum v rámci brněnských divadel?

No, jo určitě, ale jako takový, jak to charakterizovat, těžko říct. Mí přijde jako tím výběrem témat. Jako když pořád drží tu linii, kterou tak jako dělají, že mají. Dělají různé projekty, podporují tím mladé různě takhle, že jo, Jirka Kniha hledá autora a ty scénické věci. Ale pořád jsou tam velké představení, které prostě většinou jako jsou dobrý, chodí se na ně, to asi řeknou možná ostatní respondenti.

Myslíš si, že to publikum je něčím specifické?

No, možná jo, mně přijde, že publikum vždycky divadla nějaký je, ale že různě členné. Přijde mi, že lidi chodí víc do Městského, vůbec sestava Národní divadlo Brno a chodí si na to své, protože to je to divadlo a ta Husa, to je to alternativní divadlo, který dřív bylo experimentální scéna a pořád si to pro ně to jméno drží. Klasický divák, který chodí do toho Městského přijdou sem spíš asi na osobní doporučení, že je to dobrý, ale spíš myslím, že už za ty roky to divadlo má jméno, že sem chodí lidi na dobrý divadlo. Já si myslím, že mladí sem chodí, ale mladí chodí i jinde, i klasicky do Mahenky nebo Městského na muzikál.

Takže se to nedá říct tahle komplexně podle zaměření zájmů nebo vzdělání?

Tak to ne, já mám třeba kamarádku, která je schopná vzít si šaty a vyrazit do divadla. Ale taky si to přeberu, něco se jí nelíbí, něco se jí líbí, ale pro ni je jít do divadla je prostě celá ta událost kolem. Mně je to prostě jedno, já půjdu třeba v manžestrákách a triku prostě z práce a chci stihnout

představení. Jako na druhou stranu do Reduty by mi to bylo blbý.

Máš to spojený s něčím tu návštěvu divadla, s nějakou jinou společenskou událostí?

Ani ne jako, to je spíš, že se přizpůsobím těm okolním podmínkám, že jsem prostě takový pankáč, že prostě, že pokud bych šel do Městského, tak si tu košili dám, ať tam na mě ty tety nezahlídnou.

Stává se ti, že si jdeš po tom divadle třeba s kamarádama ještě sednout?

Jak říkám, já většinou do divadla chodím sám. Pak jdu na pivko. Včera bylo vtipný rozebírat to přímo s aktéry (DS : Alexanderplatz). Ale to jsem říkal, v Městském jsem byl prakticky na střední, tam byl nějaký výjezd na nějaký muzikál a od té doby jsem tam nebyl. Jsem si uvědomil, že vím o tom prostoru, že tam existuje.

Jak na tebe působil ten prostor?

To prostředí? Tak normálně, divadlo.

Ale jestli třeba právě to prostředí tady v Huse bys popsal?

Jako mně přijde, že prostředí v Huse je takový míň formální, mně se líbí. Jsou prostě místa, kde, „jdu do divadla, že se jdu ukázat do společnosti“.

A myslíš, že právě tím, jak to tady vypadá, se oni snaží nějakým způsobem vymezit?

Určitě minimálně tím, jak vypadá celá ta budova. Vlastně tady že jo ty sochy různé a většinou jsou to věci z nějakých představení, tak jakože jo, když už jsou to centrum experimentálního divadla. V historickém centru prakticky budova s divadlem a něčím, co z ní vystupuje, určitě jako jo, určitě to k tomu patří no.

Máš představu, když sem jdeš o tom historickém kontextu?

Myslíš, že to bylo dřív Divadlo na provázku, protože tam lidi dopisovali to „ká“. Tak jakože asi jo, mám povědomí jako zhruba jo, jak to tady asi fungovalo dřív.

Jestli tě to nějak může ovlivňovat to vnímání toho divadla?

Tak to jméno si to divadlo určitě vytvořilo tady tím časem a snaží se to udržovat nějak jako pořad při životě. Je to vším jako, i tím výběrem repertoáru, prostě těch lidí, co se kolem toho pohybují. Nemá radikální posun, když je to zajetí a jede to v duchu těch tradic. Pořád se tady hraje Balada pro banditu, která se tady hrála mega dávno a vrací se k tomu odkazu tady těch starých věcí. Ale zároveň jako relativně aktuálně reagují na současné věci.

A myslíš, že se jim daří držet tady tu kontinuitu?

Kontinuitu myslím, že jo.

A sleduješ ty věci, co se dějí mimodivadelní (kabinety, diskuse)?

Jako vím, že to je, ale nikdy jsem na těch diskusích nikdy nebyl. Prostě reagovali na současnou situaci právě s tímhle, ale není to něco, co by mě lákalo. To spíš diskutuju v hospodě u piva.

A co si o tom myslíš?

Nevím, těžko říct, protože vůbec nevím, jaký to má ohlas. Jestli jdou lidi a jdu si utřídit myšlenky nebo někdo, kdo diskutuje a někdo moderuje, tak může něco říct, nemůže říct. Ale jsou tady věci mimo, kdy to asi Husa pronajímá prostory asi že jo v červnu nebo červenci, kdy je úplně mrtvo, je tu Měsíc autorského čtení, to je tady dobrá akce. Aby se šel podívat na něco, co v životě neslyšel, nečetl. Říkám, byl jsem na nějakém tom scénickém čtení z toho Jirka Kniha hledá autora. Ale mně to přijde, že i ti tradiční diváci té Husy, kteří jsou oproštění, třeba kamarádi mají předplatné, říkají v Huse se nám líbí, do Městského nechodíme, jiné divadlo pro nás není, hledat si menší projekty, to nás taky nebaví, tak prostě půjdu prostě na předplatné do Husy. A Jirka Kniha byl právě součástí

toho a oni z toho byli jako úplně zděšení. Je to netradiční většinou ty texty. Ale prostě proč ne podívat se na něco nového a říct si téda, já bych na to nešel. Lidi mají tendenci odsuzovat, prostě buď se mi to líbí nebo se mi to nelíbí a přes to vlak nejede. Tady je to takový komplex věcí, bylo to scénické čtení, částečně hrané, četlo se to některý ty věci, to je trochu něco jiného. Ale vůbec celý divadlo je takový soubor věcí. Někdo přijde naštvanej, že ho tam štvála scénografie nebo něco, už se s tím ti lidi napárou a druhý lidi to odsoudí.

Stává se ti, že bys šel na některé představení víckrát?

To je spíš otázka finanční, když už jsem teď soběstačnější v těch financích, tak přece jenom bych na to znovu i šel. Teď se mi třeba stalo, že jsem na něčem byl a někdo mi říká „Jé, já na to chci jít už půl roku.“ nebo kamoška říká „Ty chodíš do divadla, nešel bys?“ A tak říkám, klidně bych na to zašel podruhé, když se domluvíme. Je to takový, že s někým zajdeš na pivko půl roku, když se nevidíš, tak jakože s někým zajdeš do divadla. Ale klidně si na to zajdu. Tohle беру jako spíš událost, že se zajde i na to pivko a pokecá se.

Stává se ti, když vidíš nějaké představení, že ho musíš vidět ještě jednou?

Jako stává se mi to málo, jak říkám, já nejsem zase tak kritický k těm představením, ale zase ty úplně top nebo které si říkám, to už vidět nemusím, tak těch je míň, všechno je to v tom středu. Každý má víc plus než míň.

A je tam třeba důvod, že bys něčemu nerozuměl, tak bys na to šel ještě jednou?

No spíš je tam toho tolik, že člověk ne všechno pobere nebo že se to fakt líbí, ten daný moment, že se člověk nadchne. Ty obrazy, to na mě nějak působí. Můžou být různé důvody, ale je to tak.

Tys říkal, že sleduješ ty režiséry, sleduješ i ty herce? Co říkáš třeba na tenhle soubor?

Já myslím, že je tady dobrý soubor. Tak jakože vesměs v Brně. Mně občas přijde, že někdo jako vyčnívá, že není tak jako, že by byl špatný, ale spíš vyčnívá, jak když byl Martin Siničák v 7 a půlce, teď je vlastně v HaDi. Já si hlavně nepamatuju ty jména, ale prostě, když to vidím napsaný, tak je to taky trochu něco jiného. Jde spíš o to, že vlastně jako když už si zapamatuju ty jména.

A tady někdo vyčnívá? Sleduješ třeba tu tvorbu i jinde?

Tak třeba Vyorálek teď hraje v Redutě a prostě pak jde jinam. No je prostě dobrý. Ale to je asi jako normální, když jsou zajímaví, někdy sedne někomu role víc, jindy míň.

A třeba ve filmu?

Ale jo, jako když člověk toho herce zná z toho divadla, tak si všimne i tam.

Dá se nějak popsat, v čem je ten herecký výkon dobrý?

Těžko říct, tohle zrovna není to, na co se v tom divadle zaměřuju, se spíš bavíme o tom, co mě zaujalo, co mě dostalo. Ale prostě nějaký konstrukt nebo spojitost nápadu se scénografií, ale zrovna herecké výkony tak jako moc neberu. Možná, kdybych viděl něco třikrát, tak bych řekl, no tam něco pokazil nebo tak něco, ale tohle není věc, na kterou jsem zaměřený, že bych se na někoho soustředil, jestli vyčníval.

A myslíš, že ta představení tady něco spojuje z té formální stránky?

To nevím, to mě nenapadá nic takového. Těžko říct, možná kdybych to viděl někde nahraný a ty lidi neznám absolutně, tak si řeknu, no to je jasná Alice. To bych asi bádal, v čem to asi je.

Nějaký špatný zážitek odtud z představení?

Já jsem asi z tadyma nebyl nikdy naštvanej.

A tak celkově, kdykoliv?

Jak říkám, to není moc takových věcí, na který bych byl naštvaný, vždycky si z toho aspoň něco málo vezmu, ale nejsem naštvaný. Já už jsem to tady vlastně jednou zmiňoval, důvěrný člověk jako viděl pár představení a většinou byly takové konvenční, že to prostě nadchlo. Teď člověk vidí spoustu dobrých představení, které tu jsou jako.

Jsme se bavili o tom publiku. Sleduješ to publikum, když jsi tady na tom představení?

Já jsem tady byl před třema rokama na toho Hamleta a to publikum je taky pokaždý jiný, jestli to mají nějací předplacený, nebo jestli to je nějak profláklý nebo jestli to začíná, propaguje se to tak na to přijdou takoví nezkušení a neví o tom nic. Když jsem byl na toho Hamleta, tak tam bylo takový hutný, ale mně to jako nadchlo. Víím, že půlka divadla o přestávce odešla. A mně to nadchlo, že jsem se na to díval, že jako dobrý, že jsem se těšil na tu druhou půlku a teď tam chyběla půlka lidí, ale ten sál jako pořádl, že bylo vidět, že toho na ně už bylo moc.

A proč myslíš, čím to?

Těžko říct, pro mě nevím, na někoho je to prostě moc těžký a je zvyklý chodit na jiný věci nebo je to otřesný zážitek. Jsem byl na dvou muzikálech ze střední, protože se jelo a prostě jedem do divadla, což je jako normální, člověk si to tam jako přijde a podívá se a řekne si, že potřebuje vypnout tu televizi a nepodívá se na seriál. Ale lidi se tam bavili a vypadalo to, jak to bylo super a mně se to nelíbilo, ale ne že bych nadával, že je to hrozný, prostě člověk si na tom něco otevřel, co ti lidi umí, co tam hrají a prostě není to prostě pro mě, ale ne že bych na to nadával. To je zase ale můj názor. Když řeknu já tohle a někdo, kdo je radikálnější a líbí se mu stejné věci, tak by to úplně sepsul. To je prostě čistě jako, že já bych nemohl být recenzent, protože bych snad ani na nic nemohl napsat špatnou kritiku. Bych si tam vždycky něco našel. To říká Macho, že jsem špatný divák skrz to, že se mi líbí divadlo a to je špatný. Ale tak teď si primárně člověk vybírá tak, že už se spíš nechodí na to, co by věděl, že ho asi nebude bavit. Spíš když jde na něco, co si myslí, že ho nebude bavit a překvapí ho to, tak vlastně je spokojený a přitom, kdyby na to šel s tím, že od toho očekává to, co to bude, tak ho to hodí do průměru.

Jakou myslíš, že má divadlo roli, jaký má význam?

Jak psala Husa v tom pamfletu, jak se budou krátit ty rozpočty, to všechno, to je prostě že jo, má bavit, prostě jako forma prezentace myšlenek nebo nějakých prostě vzdělávacích věcí, upozorňování na určité věci a situace, prostě prezentace názorů některých lidí, tak jako já nevím, forma zábavy, jako tady tu roli to mělo vždycky, že jo. Akorát lidi dřív víc četli, protože neměli nic jinýho a na to divadlo se chodilo prostě na vesnicích. A jakože je to pořád, ale teď to nahrazuje televize, film, reklam a tak. A to divadlo je jiná forma, pořád ty knížky zůstávají, pořád to divadlo zůstává, pořád ty knížky zůstávají, ale pořád mají a měly stejný poslání. Doba se mění a lidi zůstávají stejní. Problém je akorát v tom Tarzanovi, ten se mi nelíbí, ale někdo řekne to samé o Dostojevském, jak říkám, lidi jsou pořád stejní, charaktery jsou pořád stejné. Tak ta doba je pořád stejná, akorát to má asi menší prostor oslovení těch lidí jako než třeba teď ten film a televize. To není společenské působení na širší lidi v dnešní době.

A tak proč teda myslíš, že ti lidi chodí do divadla?

To jsem se v podstatě vyjádřil. Někdo to bere jako společenskou událost, někdo může jít, že ho to baví, já chodím tak, že mě to baví. Pořád se pohybuju nad knížkama a filmem. Je to určitá forma zábavy, ale nemyslím jako zábavu jako jdem se bavit, to je forma trávení volnýho času, že něco děláš, někdo chodí sportovat, že jo, někdo si zajde do divadla. A to je taky jakože věc. Kamarád říká, že lidi buď chodí do divadla nebo sportujou, když člověk sportuje víc, si tím vyplaví hormony a prostě má z toho dobrý pocit jen na základě fyzické aktivity má dobrý pocit, že pro sebe něco udělal a k tomu přispívá jako změna. Stejně můžeš chodit do divadla, stejně na film, stejně si vezmeš knížku. Kdo má jaké priority těžko říct. Já jsem zažil v Mahence, když jsme byli na Rosmersholm, tak tam vlastně ze Slovenska Martin Huba přišel a ti lidi začali tleskat, tak jim říkal, ještě půl hodiny vydržte, ale oni už mají ta pravidla naučená. A ty tety to přitom může brát stejně

jako mě. Ale mají to spojené tady s tím, je to asi jakási forma kultury, že jsme nějak kultivovaní, že si zajdeme na tu jógu a zajdeme si do toho města, berou to jako událost. Ale svým způsobem to divadlo je událost i pro mě, prostě že dneska už je mi osmadvacet a už nemůžu používat ISIC ač pořád student, tak si člověk vybírá jako víc no.

Máš ještě nějakou otázku?

Ne, jen že je to lepší než dotazníky, dotazníkama se hned vymezíš na začátku. Máš pár otázek, který prostě si napíšeš a kolikrát na ten dotazník odpovíš a takhle to prostě hromada lidí i na facebooku nadhodí, že se to snaží zpropagovat. Já sice nestuduju divadelní vědu, ale pohybuju se tak na okraji a prostě znám hromadu lidí z tama a už je to o tom, že už jako máš ty informace blíž, než kdybych to sledoval jako RozRazil a vybíral si podle toho. Protože ty problémy divadel, jako občas mě něco zaujme, ale příkládám k tomu vlastní vyhledávání.

A stane se ti třeba, že někdo řekne, to je fakt špatný, to je mizerie, že to chceš vidět?

(smích) Si teď říkám, kdo by to řekl. Mám kamarády prostě z oboru, kteří chodí jako na různé věci. Kamarádka mi říkala, jo my jsme chodili do Městskýho a bylo to dobrý, ale jakože není to na mě, si nelajznu jít a říkat to, vím, že jí, člověk, kterého znám, by řekl, že to bylo hrozný. Prostě každý na to řekne jiný názor.